

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

7. An ad lucrandas Indulgentias debeat opus injunctum fieri bene moraliter, ita ut sit in se honestum, & moraliter bonum; quod si in eo faciendo venialiter peccet, ut si v. g. ex vana gloria visitet ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

fit fiat de nocte nec refectat, quo tempore facta sit delegatio, sed quo tempore fiat collatio Indulgentiae, & solum attendi debet tempus collationis Indulgentiae: tum quia hic non committitur fraus; cum vtens iure suo nemini faciat fraudem; & Episcopus in casu isto vere habeat ius delegandi suam facultatem, pro tempore noctis, siue subdelegatio fiat de nocte, siue de die: tum quia Bonacina disp. 2. de hor. canon. quest. 5. part. 3. num. 16. Aliique docent lucrari distributiones illum, qui in vilitate sua Ecclesiae abest à Choro, et si extra tempus Chori possit expedire negotia Ecclesiae (quod idem concedit in simili Diana p. 4. tract. 4. res. 10. aliis citatis) ergo, & in nostro casu poterit Episcopus delegare pro tempore noctis hanc suam facultatem, et si ipse per se diu commode possit exercere. Ita in facti contingentia interrogatus ab Eminentissimo Domino meo Cardinali Machiauello respondi, responsio fuit approbata, tum ab ipso, tum ab aliis viris doctissimis. Ita Pellizzarius loco citato.

RESOL. VI.

An opus iniunctum pro acquirenda Indulgentia faciendum sit intentione principali, vel opere principali ad illam lucrandam? Ex patt. 5. tract. 12. Ref. 7.

¶ Quid est querere an lucratur Indulgentiam, si quis, v. g. visitaret Ecclesias principaliter ob recreationem, vel Romam pergeret in Anno sancto, principaliter propter curiositatem videndi illam, vel ad consequendum aliquod beneficium, vel ieiunaret ex causa non expendendi in emendis cibis, ita quod huiusmodi fine non existente non visitaret Ecclesias, nec Romam iret, nec ieiunaret, licet dum facit hæc, habeat etiam intentionem lucrandi Indulgentiam, & negatiuam sententiam mordicus tenet Corduba de Indulgent. quest. 25. Rodriguez in Bulla Cruc. §. 8. num. 9. Nega in summa, tom. 2. cap. 7. cas. 2. cum aliis.

¶ Verum tu contrariam sententiam tene cum Iacobo Granado in 3. part. de Sacrament. contr. 12. tract. 5. disp. 4. num. 10. vbi sic ait. Non requiritur vt opera pia iniuncta efficiantur potissimum propter consequendam Indulgentiam, vt Corduba contendit, sed satis est propter eum finem executioni mandari, licet alius finis intendatur æquè, aut magis principaliter. Sic ille, & ante illum Suarez tom. 4. disp. 5. sect. 6. num. 5. & alij. Et ratio est, quia vt opus sit pium, sufficit vt quis habeat intentionem lucrandi Indulgentiam, licet intentio illa non sit principalis, & faciat idem opus ob alium finem, quo non existente non faceret opus illud, & in confessionibus Indulgentiarum non dicitur, vt opera iniuncta efficiantur principaliter ad lucrandam Indulgentiam; ergo, &c.

RESOL. VII.

An ad lucrandas Indulgentias debeat opus iniunctum fieri bene moraliter, ita vt sit honestum, & moraliter bonum, quod si in eo faciendum venialiter peccet, vt si v. g. ex vana gloria visitet Ecclesias, det elemosynam, an consequatur Indulgentiam?

Ex quâ dicendum est, si opus iniunctum male efficiatur moraliter, etiam cum peccato mortali? Et quid de aliis conditionibus, finibus, & defectibus? Ex p. 5. tr. 12. Ref. 5.

¶ Affirmat prima opinio, & asserit opus iniunctum esse ad eò necessarium vt bene moraliter efficiatur, quod si in eo efficiendo venialiter quis peccet, non lucratur Indulgentiam. Ita Bellarmini lib. 1. cap. 13. q. 2. Layman lib. 5. tract. 7. cap. 6. num. 4. Nughi in 3. p. q. 27. art. 3. dub. 5. asserentium quod si illud opus pium iniunctum sit ad placandum Deum, vel illi satisfaciendum non sufficit ad Indulgentiam, quia eiusmodi opus nec satisfact, nec placet, si verò ob alium finem requiratur, v. g. ad subueniendum pauperi, tunc sufficit ad Indulgentiam, quia illud vitium non obstat fini intento. Sed quis ad hanc rationem respondere possit, licet illa opera videntur aliquo malo fine, retinere aliunde aliquam bonitatem, ratione cuius Deo placere possunt, & interdum illi satisfacere. Idem enim actus externus imperatus ab vno actu bono, & altero malo interno habet quidem aliquid demeriti aliquid meriti, & satisfactionis ergo, &c.

¶ Ego autem, vt verum fatear, puto circa præsentem questionem non esse verisimile plus requiri à Pontifice, cum iniungit hæc opera pia ad lucrandas Indulgentias, quam quod Ecclesia requirit adimplenda præcepta diuina, & humana, sed medijs operibus, quæ aliquo culpæ vitio inficiuntur, implentur præcepta diuina & humana; ergo & disponuntur homines ad Indulgentiam, Nec requiritur vt opera pia iniuncta efficiantur, potissimum propter consequendam indulgentiam, sed satis est propter eum finem executioni mandari, licet alius finis intendatur æquè, aut magis principaliter.

RESOL. VIII.

An si minima aliqua pars operis iniuncti prætermittatur, consequatur quis Indulgentiam? Ex p. 5. tr. 12. Ref. 23. Et ad litteram ibi in tract. 5. Ref. 7. Sed quia in prima Ref. hic assignata; sunt aliqui auctores plus quam in secunda, ideo prima hic transcribitur.

¶ Respondeo affirmatiuè; quare si Indulgentia, vt optime obseruat Trullench in expos. Bullæ Cruc. lib. 1. §. 1. dub. 15. n. 2. requirit multa opera, v. g. tres dies ieiunij, si quis omittit vnum, non consequetur Indulgentiam totam, nec aliquam eius partem, quia opera omnia habent se tanquam vnica indiuisibilibus conditio concessionis. At si operis iniuncti minima pars

N. A. E. B. N. I. A. L. I. V. V. I. I. I.